

LUBELSKI INŻYNIER BUDOWNICTWA

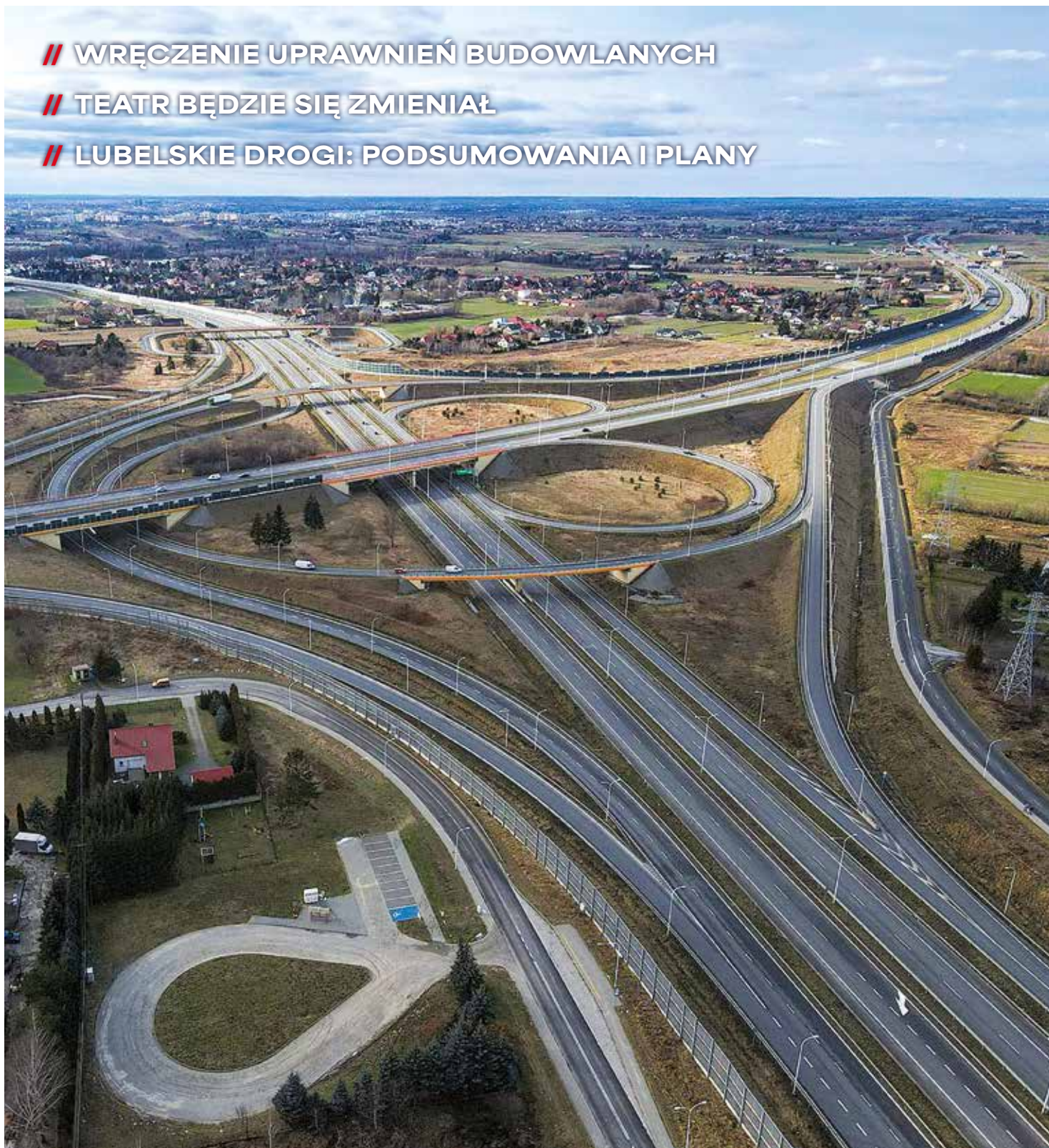

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa / Nr 1 (69) 2024 / ISSN 1897-3868

// WRĘCZENIE UPRAWNIENI BUDOWLANYCH

// TEATR BĘDZIE SIĘ ZMIENIAŁ

// LUBELSKIE DROGI: PODSUMOWANIA I PLANY

W NUMERZE

Wręczenie uprawnień budowlanych	4	Teatr będzie się zmieniał	18
Lubelskie drogi: podsumowania i plany	7	Harmonogram bezpłatnych stacjonarnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIIB w I półroczu 2024 roku	20
Posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa	10	Uprawnienia budowlane w zawodach związanych z budową infrastruktury hydrotechnicznej i melioracji wodnych	22
Gospodarka wodna w województwie lubelskim dla łagodzenia skutków zmiany klimatu	12		

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Biuro czynne:

poniedziałek, środa, czwartek, piątek w godz. 8.00–16.00
wtorek w godz. 9.00–17.00

Przewodnicząca Okręgowej Rady

tel. 81 534-73-36

Biuro w Lublinie

Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgowość 81 741-40-95
Sekcja księgowości 81 534-78-14
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-13
Sekcja uprawnień budowlanych – tel. 81 741-41-83,
81 741-41-84
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej

21-500 Biała Podlaska, ul. Pocztowa 2B
lokal nr 14 (I piętro)

Terminy dyżurów:

w środy w godz. 9.00–12.00
w czwartki w godz. 11.00–14.00
biala@lub.piib.org.pl

Biuro terenowe w Chełmie

22-100 Chełm, ul. Lwowska 51

Terminy dyżurów:

w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piib.org.pl
tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu

22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)

Terminy dyżurów:

we wtorki i środy w godz. 11.00–14.00
zamosc@lub.piib.org.pl
tel. 84 639-10-28

Zdjęcie na okładce:

Węzeł Lublin Rudnik
na obwodnicy Lublina
Fot. GDDKiA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa
STYCZEŃ-LUTY-MARZEC 2024 (Nr 69)
ISSN 1897-3868 Nr 1/2024
Nr R. Pr. 895/06 LOIIB w Lublinie
Nakład: 500 egz.

WYDAWCA

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

REDAKCJA

20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel. 81 534-78-17

REDAKTOR NACZELNA

Agnieszka Kasperska
e-mail: a.kasperska@lub.piib.org.pl

RADA PROGRAMOWA

Janusz Wójtowicz – przewodniczący
Wiesław Bocheńczyk – wiceprzewodniczący
Teresa Stefaniak – wiceprzewodnicząca
Jerzy Adamczyk – sekretarz
Tomasz Grzeszczak, Jerzy Kamiński, Andrzej Pichla

SKŁAD I DRUK

Drukarnia ALF-GRAF, ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12; e-mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiuścacji publikowanych tekstów.

Informujemy, że istnieje możliwość zamieszczania ogłoszeń w naszym biuletynie. Szczegóły w redakcji.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA dostępny jest także w wersji elektronicznej na stronie internetowej LOIIB: www.lub.piib.org.pl oraz na portalu PIIB.

Koleżanki i Kolegowie

Wkroczyliśmy w kolejny już rok. Okręgowa Rada, na grudniowym posiedzeniu, przyjęła ramowy program pracy na rok 2024, w którym znajdują się kluczowe, ale też w dużej mierze standardowe działania naszego samorządu, takie jak organizacja zjazdu sprawozdawczego, przeprowadzenie egzaminów na uprawnienia budowlane, organizacja szkoleń, powiatowych spotkań szkoleniowo-integracyjnych, pikniku inżynierskiego, dnia otwartego, gali z okazji obchodów Dnia Budowlanych. Po sukcesie ubiegłorocznych festynów z okazji Dnia Dziecka, planujemy je również w bieżącym roku.

W LOIB początek roku to okres intensywnej pracy. Do 9 lutego przyjęto ponad 160 wniosków na uprawnienia budowlane. Rozpoczęcie sesji egzaminacyjnej zaplanowane jest na 24 maja.

Dużą wagę przywiązujemy do podnoszenia wiedzy oraz kwalifikacji przez nasze Koleżanki i Kolegów. Przypominam, że każdy z członków naszego samorządu zawodowego może wziąć udział w szkoleniach w wersji online dostępnych poprzez portal PIIB. W bieżącym półroczu jako LOIB organizujemy także szkolenia stacjonarne. Szczególną uwagę przywiązujemy zwłaszcza do szkoleń prawnych dotyczących wykonywania obowiązków przez inżynierów budownictwa w kontekście odpowiedzialności w postępowaniu zawodowym, dyscyplinarnym i cywilnym.

W ubiegłym roku, po pandemicznej przerwie, powróciliśmy do organizacji szkoleniowo-integracyjnych spotkań w powiatach. W tym roku czas na powiat lubelski, najliczniejszy pod względem liczebności członków, bo liczący ponad 2300 osób. Przewidujemy tu cykl spotkań, a na pierwsze zapraszamy już w marcu. Tematyka obejmuje zagadnienia związane z interpretacją uprawnień budowlanych, odpowiedzialnością dyscyplinarną i zawodową, zawartością projektu budowlanego, składaniem wniosków o pozwolenie na budowę, uzyskiwaniem pozwoleń na użytkowanie. Przedstawimy również informacje dotyczące postępującej cyfryzacji procesu budowlanego - Cyfrowej Książki Obiektu Budowlanego (system c-KOB) oraz Elektronicznego Dziennika Budowy (system EDB).

Zachęcam wszystkich członków LOIB do czynnego udziału w życiu naszej Izby. Informacje o jej działalności zamieszczamy na bieżąco na stronie internetowej oraz na naszym profilu na FB.

Z okazji nadchodzących Świąt Wielkanocnych, pragnę złożyć wszystkim Państwu i Waszym Rodzinom życzenia Wesołych i Zdrowych Świąt.

Joanna Aieroba

**Przewodnicząca Rady
Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa**

Wręczenie uprawnień budowlanych

Pod koniec grudnia blisko 80 inżynierów odebrało decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych.

Wręczający uprawnienia członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa podkreślali, że jest to moment niezwykle uroczysty i ważny, ale inżynierowie nie mogą spoczywać na laurach i ich obowiązkiem jest stałe dokształcanie się.

– Dzięki posiadanemu wykształceniu, zdanemu egzaminowi, wiedzy i innym przymiotom otrzymujecie Państwo prawo do wykonywania zawodu inżyniera. Jest to zawód zaufania publicznego. Wykonując obowiązki kierujemy się odpowiedzialnością nie tylko wyrażającą się w kwestiach technicznych, ale życzymy też sobie byśmy mieli okazję pracować społecznie – zachęcał Dariusz Flak, zastępca przewodniczącej Okręgowej Rady Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

– Życzymy powodzenia, satysfakcji zawodowej oraz finansowej – dodał Jerzy Adamczyk, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB.

Zanim inżynierowie przystąpią do samodzielnej pracy ślubowali: „nigdy nie zawieść zaufania publicznego, jakim społeczeństwo ustawą konstytucyjną obdarzyło mój zawód; dążyć do rozwoju społeczeństwa i współtworzyć jego kulturę; stale podnosić swoje kwalifikacje zawodowe; kierować się dobrem publicznym oraz zasadami uczciwości zawodowej i osobistej; przestrzegać zasad bezpieczeństwa budowli i procesów budowlanych”.

Szczególnym momentem było wręczenie nagród i uprawnień osobom, które uzyskały najwyższe noty podczas zdanego egzaminu. Byli to Iwona Krok i Bartłomiej Polak.

– Już w szkole czułam, że jestem ścisłym umysłem i najlepiej radziłam sobie z przedmiotami takimi jak matematyka i fizyka. Co więcej, lubiłam się do nich przygotowywać. Uważnie obserwowałam pracę zawodową mojej mamy, która jest architektem i zainspirowała mnie do podjęcia studiów o profilu inżynierskim – opowiada pani Iwona. –

Udało mi się połączyć dwa kierunki studiów: budownictwo i architekturę, dlatego zdecydowanie największym wyzwaniem była dobra organizacja czasu na naukę i wykonywanie projektów, nie zaniedbując przy tym życia studenckiego.

– Budownictwo od zawsze było moją pasją, dlatego wybór studiów był dla mnie oczywisty. Jest to kierunek dający szerokie możliwości rozwoju kariery zawodowej i pewność zatrudnienia w przyszłości – mówi Bartłomiej Polak i dodaje: – Największą trudność sprawiły mi przedmioty związane z budownictwem drogowym. Nie jest to tematyka z zakresu moich zainteresowań, z którą wiązałbym przyszły kierunek drogi zawodowej. W niej planuję skupić się na prowadzeniu firmy, rzetelnie wykonującej usługi budowlane, kompleksowej obsłudze inwestycji budowlanych, w tym świadczeniu usługi kierownika budowy/inspektora nadzoru oraz profesjonalnym doradztwie na całym etapie inwestycji. Moim zawodowym marzeniem jest uzyskanie

uprawnień projektowych i zaprojektowanie konstrukcji zadania stadionu sportowego. Było to tematem mojej pracy magisterskiej i jest planem do realizacji w przyszłości.

Bartłomiej Polak uważa, że inżynieria to zawód perspektywiczny. – Rzetelni i wysoce wykwalifikowani inżynierowie budownictwa będą stale pożądanymi na rynku specjalistami. Ich praca nie będzie wyparta przez sztuczną inteligencję, która może być jedynie dobrym wsparciem przy prostych i powtarzalnych projektach. Główną rolę nadal odgrywać będzie kreatywność i inwencja projektantów i inżynierów – uważa.

Obaw nie ma także Iwona Krok: – Uważam, że wykonywanie zawodu inżyniera niesie ze sobą wiele możliwości rozwoju, wynikających z wykorzystania innowacyjnych rozwiązań technologicznych i narzędzi informatycznych. Sztuczna inteligencja może być tutaj bardzo inspirującym elementem, prowadzącym do większej cyfryzacji realizacji ▶

procesu inwestycyjnego, projektowego i wykonawczego. Al już udostępnia narzędzia prowadzące do poprawy jakości, efektywności i optymalizacji wykorzystania zasobów, w tym czasu projektowania i realizacji procesów budowlanych, jednak nie jest w stanie w pełni zastąpić udziału inżyniera w branży budowlanej.

Pani inżynier ma też inne ciekawe zawodowe spostrzeżenia związane ze statystyką, zgodnie z którą inżynierami najczęściej są wciąż mężczyźni. – Myślę, że kobietom w budownictwie trudniej jest się przebić, natomiast dzięki kompetencjom miękkim, które nas charakteryzują i wyróżniają, mamy możliwość uzupełniać te obszary w branżach inżynierskich, w których skrupulatność, spokój i cierpliwość są pożądanymi cechami (na przykład na stanowiskach projektowych lub zarządczych). Znam i współpracuję z paniami inżynier, które dopiero na placu budowy czują, że są w swoim żywiole i tam najlepiej spełniają się zawodowo. W kobiecym spokoju jest dużo siły. Uważam, że warto skorzystać z tego zasobu i wzajemnie się uzupełniać w realizacji zadań inżynierskich, szczególnie projektowych.

– Jak widzi pani swoją zawodową przyszłość? – pytam.

– Chcę poszerzać swoją wiedzę, poznawać nowe technologie, rozwiązania materiałowe i sposoby zarządzania procesem inwestycyjnym, abym mogła realizować swoje obowiązki zawodowe nie tylko z perspektywy biurka projektowego, ale również w szerszym kontekście, z uwzględnieniem możliwości, zasobów i potrzeb wszystkich użytkowników procesu budowlanego, którzy są w niego zaangażowani od pomysłu do realizacji. Głównym obszarem moich zainteresowań jest budownictwo kubaturowe – tłumaczy i dodaje: – W roku 2023 zdobyłam uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń i uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Wiem, że czeka mnie jeszcze dużo ciekawych możliwości, a jednym z marzeń jest prowadzenie własnego biura i realizacja wymagających projektów, w których mogłabym łączyć swoje unikatowe zasoby, w tym wiedzę i wieloletnie doświadczenie pozyskane w branżach konstrukcyjnej i architektonicznej. ■

ask
Fot. LOIIB

Lubelskie drogi: podsumowania i plany

Lubelski oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad podsumował rok 2023. Pytamy o to, co w planach na najbliższe dwanaście miesięcy.

Największą inwestycją, realizowaną obecnie przez lubelską GDDKiA, jest budowa ponad 13-kilometrowej obwodnicy Chełma w ciągu S12. Prace rozpoczęły się w ubiegłym roku. Wykonawca prowadzi roboty ziemne, przygotowuje nasypy i wykopy, powstają też pierwsze obiekty inżynierskie. Przebudowywana jest infrastruktura techniczna.

– Rok 2023 to jednak przede wszystkim czas finalizowania przetargów, podpisywania umów i projektowania nowych odcinków dróg ekspresowych. Obecnie, w trybie Projektuj i buduj realizowanych jest w naszym regionie 13 odcinków o łącznej długości ok. 220 km, natomiast na etapie przetargu są trzy odcinki, liczące w sumie 45 kilometrów – mówi Łukasz Minkiewicz, rzecznik prasowy GDDKiA w Lublinie.

W ubiegłym roku podpisano m.in. umowy na zaprojektowanie i budowę trzech odcinków drogi S12: Piaski – Dorohuczka, Dorohuczka – Chełm oraz Chełm – Dorohusk. Łączna wartość kontraktów to ponad 2 mld zł.

– Jednocześnie rozpoczęliśmy prace dokumentacyjne dla ok. 5-kilometrowego fragmentu S12 w okolicach Dorohuczki. Wcześniej został on wyłączony z realizacji, ze względu na występowanie pod warstwą ziemi odpadów przemysłowych. W związku z tym podjęliśmy decyzję o omińnięciu składowiska, co będzie się wiązać ze zmianą przebiegu trasy między Pełczynem, a miejscowością Chojno Nowe Drugie, opracowaniem nowego wariantu i uzyskaniem decyzji środowiskowej. Jest to najszybszy sposób na zrealizowanie tego fragmentu trasy i połączenie go z sąsiednimi odcinkami – tłumaczy Minkiewicz.

W 2023 roku do Wojewody Lubelskiego trafiły też wnioski o wydanie decyzji ZRID na budowę pięciu odcinków S19 na północ od Lublina: Międzyrzec Podlaski – Radzyń Podlaski, Radzyń Podlaski – Kock, dobudowy drugiej jezdni obwodnicy Kocka, Kock – Lubartów, Lubartów – Lublin (w sumie 90 km) oraz trzech odcinków S17: Zamość Wschód – Zamość Południe, ▶

Zamość Południe – Tomaszów Lubelski, Tomaszów Lubelski – Hrebenne (50 km). Dyrekcja ma nadzieję, że decyzje zostaną wydane w tym roku i niemal natychmiast rozpoczną się prace budowlane.

Lubelski oddział GDDKiA w ubiegłym roku ogłosił też przetarg na opracowanie dokumentacji projektowej około 2-kilometrowego odcinka drogi S17, który doprowadzi ruch do planowanego terminala granicznego w Hrebennem. – Został on unieważniony po otrzymaniu ofert przekraczających zakładany przez nas budżet, obecnie trwa drugie postępowanie – podkreśla Minkiewicz. – Ogłoszony został również przetarg na budowę

Miejsc Obsługi Podróżnych na obwodnicy Tomaszowa Lubelskiego w ciągu S17, która zyskała drugą jezdnię.

Trwają też przetargi na wyłonienie wykonawców trzech odcinków drogi S17: Piaski – Łopiennik, Krasnystaw – Izbica, Izbica – Zamość Sitaniec (łącznie 45 km). Na etapie prac przygotowawczych są jeszcze dwa odcinki drogi ekspresowej S17 między Piaskami a Zamościem: Łopiennik – Krasnystaw (ok. 9,5 km) oraz Zamość Sitaniec – Zamość Wschód (ok. 12 km). Ruszyła też budowa autostrady A2 na odcinkach Malinowiec – Łukowisko, Łukowisko – Swory oraz Swory – Biała Podlaska (realizuje ją GDDKiA Warszawa).

– Warto wymienić też mniejsze inwestycje, związane m.in. z Programem budowy 100 obwodnic. W województwie lubelskim obwodnice planowane są w Janowie Lubelskim, Dzwoli, Gorajcu, Szczepieszynie i Zamościu (wszystkie w ciągu DK74) oraz Łęcznej (DK82) i Łukowie (DK63/DK76) – wylicza Minkiewicz. – W 2023 roku rozpoczęła się budowa obwodnicy Dzwoli, która realizowana jest razem z przebudową DK74 na odcinku Janów Lubelski – Frampol. Podpisaliśmy także umowę na rozbudowę blisko 9 km drogi krajowej nr 74 na odcinku Gorajec – Szczepieszyn. Pierwsze prace przygotowawcze już się rozpoczęły. Oddaliśmy także do użytkownika nowe rondo w Krasnymstawie w ciągu DK17. Trwa budowa mostu w Łęcznej. Doświetliliśmy też 52 przejścia, a w 2024 r. planujemy kolejne inwestycje w ramach Programu Bezpiecznej Infrastruktury Drogowej (PBID).

Co jeszcze wydarzy się w tym roku?

– Obecnie wykonawcy przygotowują projekty budowlane i dokumentację potrzebną do złożenia wniosków do Wojewody Lubelskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (ZRID) na trzy odcinki drogi S12, co planowane jest w pierwszej połowie 2024 roku – tłumaczy Minkiewicz. – W tym roku planujemy też zakończenie rozbudowy DK17 na odcinku Zamość – Łabunie.

W pierwszej połowie 2024 r. drogowcy będą chcieli też złożyć do wojewody wnioski o wydanie decyzji zezwalającej na realizację budowy obwodnicy Gorajca. Kilka miesięcy później

planowane jest podpisanie umów z wykonawcami 16,6 km odcinka Piaski – Łopiennik oraz 18,8 km odcinka Krasnystaw – Izbica. Wiadomo już jednak, że pojawiły się odwołania od wyników postępowania przetargowego, co będzie mieć wpływ na termin podpisania umów.

– W ramach tych zadań wybudujemy dwujezdniową drogę ekspresową, drogi do obsługi ruchu lokalnego, obiekty inżynierskie, odwodnienie i oświetlenie drogi w obrębie węzłów. Zamontowane zostaną urządzenia ochrony środowiska, w tym ekrany akustyczne, a także zbudowane przejścia dla zwierząt. Wykonany zostanie też system zarządzania ruchem. Planowana jest też budowa pary Miejsc Obsługi Podróżnych Ostrzyca (MOP-y na różnych kierunkach drogi – red.) – mówi rzecznik.

W tym roku planowane jest także wyłonienie wykonawcy na rozbudowę ok. 14-kilometrowego odcinka drogi krajowej nr 74 między Hrubieszowem a przejściem granicznym w Zosinie. Z kolei na przełomie I i II kwartału planowane jest ponowne ogłoszenie przetargów na dzierżawę pary MOP Janów Lubelski przy drodze S19 oraz MOP Niwa Babicka przy drodze S17. Poprzednie postępowania zostały unieważnione z powodu braku ofert. Wkrótce rozpoczną się prace przy budowie stacji paliw na obu MOP-ach Obroki, między Lublinem a Kraśnikiem, które wydzierżawił Orlen. ■

oprac. ask
Fot. GDDKiA

Posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Andrzej Pichla, członek KUDZ

Piąte posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego w siedzibie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie odbyło się 12 grudnia 2023 roku. Wzięli w nim udział członkowie KUDZ oraz Aneta Grinberg-Iwańska, redaktorka naczelna „Inżyniera Budownictwa” i Maria Tomaszewska-Pestka z Sopockiego Towarzystwa Ubezpieczeń Ergo Hestia SA.

Podczas spotkania Adam Rak, przewodniczący KUDZ przedstawił informację o działaniach organów PIIB w zakresie wspierania członków w pełnieniu przez nich samodzielnych funkcji technicznych. Przypomniał, że Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa powołała specjalistyczny zespół zajmujący się opracowaniem materiałów wspierających inżynierów sporządzających okresowe przeglądy obiektów budowlanych (wytyczne, wzory protokołów). Po-

informował również, że podjęto prace w sprawie przygotowania wzorcowych metodologii sporządzania kalkulacji kosztów sprawowania funkcji kierownika budowy na podstawie obowiązków ustalonych w Prawie budowlanym. Zachęcał do korzystania z materiału szkoleniowego „Zakres i forma projektu budowlanego – komentarz i szablony” opracowanego przez Dolnośląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa wspólnie z Dolnośląską Izbą Architektów (dostępnego na stronie internetowej Dolnośląskiej OIIB) oraz poradnika „Prawo budowlane po zmianach 2020–2022 r.” opracowanego przez Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (opublikowanej na stronie internetowej PIIB). W tej chwili zespół pod kierownictwem Rafała Zarzyckiego, wiceprezesa KRPIIB przygotowuje następne opracowanie pod tytułem „Standardy pracy kierownika budowy – budowa budynku mieszkalnego jednorodzinnego”.

Podczas V posiedzenia wstępnie podsumowano szkolenia online w drugim półroczu 2023 r. Uruchomienie drugiego kanału nadawczego na portalu PIIB umożliwiło swobodne planowanie szkoleń w zakresie terminów i tematyki. Dzięki

temu od września do końca listopada 2023 r. zorganizowano ponad 200 szkoleń online na temat, m.in. uwarunkowań prawnych pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, efektywności energetycznej budynków (audyty energetyczne), ubezpieczeń OC inżynierów budownictwa oraz praktycznych aspektów stosowania k.p.a. przy wydawaniu pozwoleń na budowę.

Podczas dyskusji wskazywano też na duże zainteresowanie szkoleniami stacjonarnymi organizowanymi w powiatach z udziałem przedstawicieli administracji architektoniczno-budowlanej

oraz nadzoru budowlanego (dotyczy izb warszawsko-mazurskiej, opolskiej, podkarpackiej i lubelskiej). Ta forma szkoleń umożliwiła nawiązanie bezpośrednich kontaktów w celu wymiany doświadczeń w zakresie problematyki związanej z procesem wydawania pozwoleń na budowę, jakości dokumentacji projektowej, współpracy i komunikacji inżynierów budownictwa z pracownikami AAB i NB, omówienia przykładowych procedur, błędów i niedociągnięć.

Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego PIIB przyjęła też plan pracy zawierający zakres zadań na rok 2024 oraz ustaliła jednolitą formę i zakres formularzy sprawozdań podsumowujących doskonalenie zawodowe prowadzone w okręgowych izbach.

Zajęto się też projektem „Regulaminu podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów budownictwa”, w którym zaproponowano nowe formy szkoleń głównie online, określono wartości punktowe oraz system nagradzania za tę aktywność. W sprawie regulaminu do przewodniczących Okręgowych Rad Izby Inżynierów Budownictwa skierowano pismo z prośbą o nadsyłanie do 31 marca 2024 roku uwag w ramach konsultacji. Po otrzymaniu wyników konsultacji KUDZ dokona ich podsumowania i ustali dalszy tok postępowania. ■

Fot. AP

Jubilacie czekamy na Ciebie!

Wprawdzie termin jest jeszcze bardzo odległy, ale już zaczynamy przygotowania do uroczystych obchodów Dnia Budowlanych. W tym roku odbędą się one 28 września. Najważniejszym momentem gali będzie uhonorowanie członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy świętują **jubileusz 50-lecia i 60-lecia nadania uprawnień budowlanych**.

Szanowni Jubilaci! Chcemy podziękować Wam za lata wyteżonej pracy. Dlatego czekamy na zgłoszenia osób, które uzyskały uprawnienia między 1 stycznia, a 31 grudnia 1974 lub 1964 roku.

Informacje wraz ze skanem uprawnień przesyłajcie na adres: lub@piib.org.pl

Gospodarka wodna w województwie lubelskim w celu łagodzenia skutków zmiany klimatu

dr inż. Andrzej Pichla, przewodniczący Zarządu Oddziału SITWM w Lublinie

Ustawa z 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (Dz.U. z dnia 23 sierpnia 2017 r. z późn. zm.) reguluje **gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju**, w szczególności kształtowania i ochrony zasobów wodnych, korzystania z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi. Gospodarka wodna służy zaspokojeniu potrzeb ludności i gospodarki oraz ochronie wód i środowiska. Zapewniać ona ma odpowiednią ilość i jakość wody dla ludności, ochronę przed powodzią i suszą, ochronę zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem i niewłaściwą lub nadmierną

eksploatacją, utrzymanie lub poprawę stanu ekosystemów wodnych i zależnych od wód. Służy ona również zapewnieniu wody na potrzeby rolnictwa, przemysłu i gospodarki, tworzeniu warunków do energetycznego, transportowego i rybackiego wykorzystania wód oraz zaspokojeniu potrzeb związanych z turystyką, sportem i rekreacją. Należy podkreślić, że w gospodarowaniu wodami uwzględnia się zachowanie zasady racjonalnego i całkowitego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych z uwzględnieniem ich ilości i jakości. Korzystanie z wód nie może do-

Zbiornik retencyjny Aleksandrów

prowadzić do pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, w szczególności nie może naruszać ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz powodować marnotrawstwa wody lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód.

■ Zmiana klimatu

Zmiana klimatu wiąże się z **efektem cieplarnianym**. Atmosfera przepuszcza znaczną część energii słonecznej, a także zatrzymuje promienie odbite od jej powierzchni, co powoduje wzrost temperatury na Ziemi. Gwałtowny rozwój przemysłu, rolnictwa i gospodarki przyczynia się jednak do nadmiernej emisji gazów cieplarnianych, takich jak dwutlenek węgla i metan. Nadmierne nagromadzenie tych gazów w atmosferze powoduje podniesienie średniej temperatury powietrza. Badania synoptyków Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie wskazują, że następuje silny trend wzrostowy temperatury powietrza na obszarze Polski, który jest szacowany na 2,09 stopnia Celsjusza w skali roku.

Do głównych przyczyn efektu cieplarnianego zaliczamy: transport, produkcję energii elektrycznej, przemysł, działalność gospodarstw domowych, hodowlę zwierząt i rolnictwo.

Zmiany klimatu w Polsce (w tym w woj. lubelskim) postępują i ulegają intensyfikacji, co ma wpływ na powstawanie kryzysu klimatycznego. Zmiana klimatu stanowi bardzo poważne zagrożenie środowiska naturalnego i wpływa ujemnie na wiele różnych aspektów naszego życia. Do ujemnych skutków zmian klimatu możemy zaliczyć: wysokie temperatury powietrza, susze i pożary roślinności, utrudnioną dostępność do wody słodkiej, powodzie, zwiększony poziom wód w morzach i oceanach na skutek topnienia lodowców.

■ Zasoby wodne

Zasoby wód śródlądowych są podstawowym czynnikiem warunkującym rozwój gospodarczy oraz ważnym elementem systemu ekologicznego. Obszar Polski (w tym woj. lubelskie) posiada w skali europejskiej stosunkowo małe zasoby wodne, co wynika z wielkości opadów i parowania oraz ich sezonowej zmienności. Średni odpływ wody rzekami polskimi w okresie od 1901 do 2000 roku wynosił 61,5 km³. Wielkość ta odpowiada warstwie odpływu wody 175,2 mm i odpływowi jednostkowemu 5,56 dm³/s/km². Odpływ wód polskimi rzekami wyrażony warstwą odpływu lub przypadający na mieszkańca jest jednym z najniższych w Europie. Polska w porównaniu z innymi krajami europejskimi jest krajem o małych

zasobach wodnych i dużych wahaniami rocznego odpływu. Powoduje to zagrożenia powstawania ekstremalnych powodzi oraz pojawianie się okresów katastrofalnych susz hydrologicznych jako wyniku niedoboru wody podziemnej. Ocieplenie się klimatu powoduje gwałtowne zwiększanie zjawisk ekstremalnych. Oznacza to, że susze są bardziej rozległe i głębsze, a wezbrania rzek coraz gwałtowniejsze i coraz częściej grożą katastrofalnymi powodziami. Suma opadów na obszarze Polski w roku średnim wynosi 600 mm i waha się od 500 do 550 mm w pasie nizin do ok. 1100 mm w rejonach podgórskich i górskich. Po odjęciu ilości wody zużytej na ewapotranspirację (proces parowania terenowego – red.) średni roczny odpływ rzekami z terytorium Polski wynosi 61,5 km³ (lata 1951–2000), przy czym waha się w granicach 37,5 – 90 km³.

Na podstawie wielkości średniego odpływu rocznego Polskę uważa się za kraj zagrożony deficytem wody. Świadczy o tym wskaźnik dostępności dla ludności i gospodarki narodowej (wyrażany ilorazem średniego rocznego odpływu do ilości mieszkańców), który wynosi zaledwie ok. 1600 m³/mieszkańca/rok wobec ok. 4500 m³/mieszkańca/rok średnio w Europie.

Zasoby wodne w woj. lubelskim są mniejsze od średnich krajowych. Wskaźnik dostępności wody dla ludności i gospodarki narodowej wynosi ok. 1300 m³/mieszkańca/rok. W związku z tym konieczne są działania poprawiające strukturę bilansu wodnego, przede wszystkim w zakresie racjonalnego i zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi wraz z ograniczeniem strat wody ze szczególnym zwróceniem uwagi na znaczne zwiększenie retencji wodnej naturalnej i sztucznej z ok. 6,5 procent do co najmniej ok. 15 procent średniego rocznego odpływu wody rzekami z obszaru Polski. Mając to na uwadze w strategii gospodarki wodnej województwa lubelskiego należy uwzględnić zaspokojenie uzasadnionych potrzeb ludności oraz gospodarki z zachowaniem cennych ekosystemów przyrodniczych w ramach zasad zrównoważonego użytkowania wód z osiągnięciem i utrzymaniem dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych oraz podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Ograniczanie skutków niedoboru wody musi być działaniem ciągłym i obejmować retencjonowanie wody nie tylko w średnich i dużych zbiornikach wodnych, ale w szczególności w zbiornikach małej retencji (do 5 mln m³). Obiekty małej retencji są najbardziej efektywną metodą ograniczenia skutków suszy w produkcji rolnej. Za konieczne uważa się magazynowanie wody w okresach jej nadmiaru, w tym również ►

wody spływającej z ulic, placów i dachów. Działania te służą nie tylko zaspokojeniu bieżących potrzeb wodnych, ale stanowią ważny element przygotowania kraju i województwa do postępujących zmian klimatycznych.

W strategii kraju oraz województwa lubelskiego należy uwzględnić:

- realizację budowy zbiorników retencyjnych i małej retencji dla wyrównania przepływu w rzekach oraz racjonalizacji gospodarowania spływami opadowymi w celu ograniczenia szybkiego ich odprowadzenia do wód otwartych i unikania przesuszenia terenu wraz zachowaniem ochrony przyrodniczo ukształtowanych ekosystemów i gatunkowej flory i fauny związanej ze środowiskiem wodnym;
- zachowanie naturalnych zbiorników retencyjnych (tereny podmokłe i nieregulowane ciekły wodne) w ramach działań w zakresie ochrony różnorodności biologicznej i prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej.

Okresowe niedobory wody (katastrofalne i częste susze) oraz nadmiary wody (powodzie) wynikają też z uwarunkowań terenowych oraz ingerencji człowieka: wylesienia, regulacja rzek, osuszenie bagien, eksploatacja torfowisk, nadmierne pobory wód powierzchniowych i podziemnych. Przekształcenia w zakresie ilości i jakości wody widoczne są najwyraźniej w sąsiedztwie miast i dużych zakładów przemysłowych. Dla ochrony zasobów wodnych konieczne jest wyeliminowanie lub ograniczenie oddziaływania punktowych i powierzchniowych ognisk zanieczyszczeń. Małe zasoby wodne wymagają ich ochrony pod wzglę-

dem jakościowym i ilościowym. W związku z tym organy i służby gospodarki wodnej zobowiązane są do racjonalnego, oszczędnego i kompleksowego gospodarowania posiadanymi zasobami wodnymi.

■ Strategia zrównoważonego rozwoju gospodarki wodnej

Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 23 października 2000 r. i związane z nią inne dyrektywy oraz Prawo Wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz.U. z dnia 23 sierpnia 2017 r. z późn. zm.) wprowadzają jako naczelną zasadę gospodarowanie zasobami wodnymi w naturalnych granicach hydrologicznych. Zarządzanie zasobami wodnymi służy zaspokojeniu potrzeb ludności i gospodarki narodowej oraz ochronie wód i środowiska związanego z tymi zasobami w zakresie:

- zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wód,
- ochrony przed powodzią oraz suszą,
- ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz niewłaściwą lub nadmierną eksploatacją,
- utrzymania lub poprawy stanu ekosystemów wodnych i zależnych od wód,
- zapewnienia wody na potrzeby rolnictwa oraz przemysłu,
- tworzenia warunków do energetycznego, transportowego oraz rybackiego wykorzystania wód,
- zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką, sportem oraz rekreacją.

Jaz Borowica na rzece Wieprz z ujęciem do KWK

Jaz piętrzący
Czosnówka
na rzece Krzna

W celu racjonalnego gospodarowania i zarządzania wodami oraz zrównoważonego rozwoju gospodarki wodnej w woj. lubelskim opracowano następujące programy z uwzględnieniem kształtowania i ochrony zasobów wodnych i zmian klimatycznych oraz wymogami ochrony środowiska naturalnego: Program ochrony przed suszą w województwie lubelskim, Program małej retencji dla województwa lubelskiego, Program rewitalizacji systemu wodnego Kanału Wieprz – Krzna, Program ochrony przeciwpowodziowej województwa lubelskiego.

■ Program ochrony przed suszą

W 2006 roku w Polsce wystąpiła katastrofalna susza, która uwidoczniała brak dostatecznej liczby zbiorników retencyjnych do nawodnień rolniczych oraz systemów nawodnień grawitacyjnych. W związku z tą sytuacją Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zobowiązał marszałków województw do opracowania wojewódzkich programów nawodnień rolniczych. W 2009 r. opracowano „Program ochrony przed suszą w województwie lubelskim”, który zawiera informacje o potrzebie nawodnień na obszarze województwa w układzie zlewni hydrologicznych i administracyjnych (gmina, powiat) wynikających z uwarunkowań klimatycznych, hydrologicznych i glebowych. W opracowaniu tym określono strefy suszy, dla których ustalono potrzeby nawodnień dla łagodzenia jej skutków:

- strefa 1 obejmująca 47,85 procent powierzchni województwa (północna i wschodnia jego część), w której występuje największe zagrożenie suszą (duże potrzeby nawodnień i retencji zbiornikowej),
- strefa 2 obejmująca 1,4 proc. pow. województwa (część zachodnia), w której określono duże potrzeby nawodnień oraz retencji sztucznej i naturalnej,

- strefa 3 obejmująca 50,8 proc. pow. województwa (część południowa), w której określono średnie potrzeby nawodnień i retencji zbiornikowej.

W programie tym dokonano szczegółowej analizy potrzeb łagodzenia skutków suszy w poszczególnych strefach za pomocą retencji zbiornikowej i naturalnej oraz nawodnień grawitacyjnych i deszczownianych z uwzględnieniem uwarunkowań hydrologicznych, klimatycznych, glebowych oraz z zachowaniem wymogów ochrony środowiska naturalnego. Do budowy, odbudowy i modernizacji urządzeń nawadniających i obiektów retencji sztucznej i naturalnej zaplanowano 1115 zadań inwestycyjnych. Do podstawowych celów programu należy zaliczyć: zahamowanie mineralizacji masy organicznej w ekosystemach torfowiskowych na skutek nadmiernego przesuszenia i ograniczenia wydzielania się gazów cieplarnianych do atmosfery; zapobieganie zjawiskom suszy poprzez budowę, odbudowę i modernizację urządzeń nawadniających grawitacyjnych i deszczownianych; ochronę zasobów wodnych w poszczególnych zlewniach rzek.

■ Program małej retencji

Na podstawie zasad określonych w porozumieniach pomiędzy Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej i Ministrem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 21 grudnia 1995 r. i 11 kwietnia 2002 r. opracowano „Program małej retencji dla województwa lubelskiego”, który został przyjęty uchwałą nr XXXIX/575/05 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 03.10.2005 roku.

Do obiektów małej retencji zaliczamy urządzenia techniczne (zbiorniki wodne o objętości do 5 mln m³, stawy rybne, systemy nawadniające i budowle piętrzące wodę w korytach rzek i cieków) oraz działania nietechniczne (renaturalizacja ▶

terenów bagiennych, ochrona mokradel i podmokłości, zalesianie gruntów o niskiej klasie bonitacji i odpowiednie zagospodarowanie przestrzenne). Województwo lubelskie posiada najpilniejsze potrzeby retencji i nawodnień rolniczych w Polsce (na podstawie opracowania „Ocena hierarchii okresowych potrzeb małej retencji” z 1996 r.). Dlatego w „Programie małej retencji” określono 787 obiektów retencyjnych, w których zaplanowano zmagazynowanie wody o objętości 155,152 mln m³. Do podstawowych celów tego programu zaliczamy:

- zwiększenie powierzchniowych i podziemnych zasobów wodnych w wyniku ich lokalnego gromadzenia w zlewniach rzek i cieków,
- renaturalizację terenów zmeliorowanych dla przywrócenia procesu bagiennego w ekosystemach bagiennie-torfowiskowych,
- udrożnienie koryt rzecznych dla retencji wodnej i nawodnień rolniczych z odtworzeniem meandrów rzek i systemów zadrzewień,
- opóźnienie odpływu wód powodziowych i roztopowych w zlewniach rzek dla łagodzenia skutków powodzi i suszy,
- rozwój energetyki wodnej i obszarów dla celów turystyczno-wypoczynkowych.

■ Program rewitalizacji systemu wodnego Kanału Wieprz-Krzna

Szczególne role systemu wodnego Kanału Wieprz-Krzna występuje w zlewni rzeki Wieprz, którego region pokrywa się w ogólnych zarysach z Polesiem Lubelskim. Dotyczy to jego części środkowej tj. Pojezierza Łęczyńsko-Włodaw-

Zatopiona gmina Wilków w dolinie rzeki Wisły rok 2010

skiego. System KWK o długości 139,9 km został wykonany w latach 1954–1961 wraz z budowlami i urządzeniami odwadniająco-nawadniającymi na użytkach zielonych (lata 1961–1980) z ujęciem wody z rzeki Wieprz w Borowicy i ujęciem do rzeki Krzny w Międzyrzeczu Podlaskim. Urządzenia melioracji szczegółowych na użytkach zielonych o pow. 68,3 tys. ha wykonano w latach 60-tych i 80-tych ubiegłego stulecia, z czego zaledwie 42,3 tys. ha przystosowano do nawodnień z uwagi na niepełne zrealizowanie programu budowy zbiorników wodnych. Na projektowane zmagazynowanie wody w zbiornikach retencyjnych o objętości 112 mln m³ wykonano zaledwie 13 obiektów o obj. 47,6 mln m³. W systemie KWK wykonano stawy rybne o pow. 2549 ha. Po wykonaniu melioracji w systemie KWK zmniejszyła się znacznie powierzchnia mokradel i torfowisk oraz terenów bagiennych. W jego wyniku nastąpił negatywny proces murszenia i mineralizacji oraz zanikania utworów organicznych. Nastąpiła również zmiana charakteru wód kwaśnych w jeziorach ogroblowanych na zbiorniki wodne na wody zasadowe na skutek ich zasilania wodami o innym charakterze z rzeki Wieprz. Wraz z prze-

Podtopione zabudowania w Krasnymstawie w dolinie rzeki Wieprz rok 2010

Jaz piętrzący Ortel Królewski na rzece Zielawa

suszeniem gleb torfowiskowych i bagiennych nastąpiło wydzielenie się gazów cieplarnianych.

Zachodzi więc pilna potrzeba odbudowy i rewitalizacji systemu KWK z uwagi na dekapitalizację urządzeń hydrotechnicznych i melioracyjnych w wyniku ponad 50-letniej jego eksploatacji. W tym celu w 2009 roku opracowano koncepcję programowo-przestrzenną przedsięwzięcia „Odbudowa systemu wodnego Kanatu Wieprz-Krzna”. Dla zahamowania dalszej degradacji ekosystemów torfowiskowych i przyrodniczych zaprogramowano w nim do rewitalizacji 438 obiektów hydrotechnicznych i melioracyjnych. Głównym celem rewitalizacji i odbudowy systemu KWK jest jego dokończenie w zakresie retencji zbiornikowej i nawodnień wraz z renaturalizacją cennych ekosystemów przyrodniczych, wodnych i torfowiskowych na pow. 4598 ha oraz zahamowanie mineralizacji masy organicznej i wydzielenia się gazów cieplarnianych.

Zbiornik retencyjny Majdan Sopocki

■ Program ochrony przeciwpowodziowej

Istniejąca infrastruktura przeciwpowodziowa w woj. lubelskim znajduje się w złym stanie technicznym. Została ona wykonana w latach 20-tych i 30-tych ubiegłego stulecia i nie odpowiada warunkom technicznym, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. (Dz.U. nr 86 poz. 576 z późn. zm.). Przykłady to korpusy obwałowań posiadające niewłaściwe zagęszczenie i uszczelnienie oraz za mały przekrój poprzeczny i słabe podłoże, na którym są posadowione. Zły stan infrastruktury technicznej skutkował katastrofalnymi powodziąmi w 1997 r., 1998 r., 2001 r. i 2010 r. Dlatego opracowano programy ochrony przeciwpowodziowej:

- Program ochrony przeciwpowodziowej dla woj. lubelskiego (2004 r.),
- Program ochrony przed powodzią w dorzeczu Górnej Wisły (2009 r.),
- Transgraniczna strategia ochrony przed powodzią dorzecza rzeki Bug (2004 r.),
- Koncepcja projektowa, techniczna i ekologiczna ochrony przeciwpowodziowej rzeki Bug na terenie obwodu brzeskiego i woj. lubelskiego (2006 r.)

W programach tych przyjęto budowę oraz rozbudowę infrastruktury przeciwpowodziowej Wisły, Wieprza i Bugu na długości 118,37 km wraz z budowlami hydrotechnicznymi dla pilnej poprawy ochrony przeciwpowodziowej zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, zakładów komunalnych i przemysłowych oraz cennych ekosystemów przyrodniczych na terenach zalewowych o powierzchni 46240 ha. ■

**Fot. mgr inż. Piotr Gręda,
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie**

Teatr będzie się zmieniał

Jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem, już pod koniec tego roku zakończone zostaną prace projektowe. Wkrótce potem wbita ma zostać symboliczna pierwsza łopata. Wiemy, jak po remoncie i przebudowie może wyglądać Teatr im. Juliusza Osterwy w Lublinie.

Budynek Teatru przy ul. Narutowicza został wzniesiony w latach 1884–1886 według projektu Karola Kozińskiego. Inicjatorami jego budowy byli lubelscy przemysłowcy, bracia Adolf i Juliusz Frickowie, a wzniesli go ze składek społecznych „Lublinianie – sobie”. Teatr został uroczystie otwarty 6 lutego 1886 roku. Był wówczas jednym z najpiękniejszych i najnowocześniejszych teatrów w Europie. Chwalono bogatą sztukaterię i złocenia, malowane plafony westybulu i sali widowiskowej pędzla Feliksa Teplickiego, malowaną reprezentacyjną kurtynę autorstwa Naramowskiego i Sandeckiego.

Po blisko 140 latach teatr wymaga jednak gruntownych zmian. Prowadzone będą one w ramach dwóch projektów. Pierwszy dotyczy modernizacji

i ucyfrowienia, a drugi – poprawy efektywności energetycznej budynku. Całkowita wartość projektów wynosi 19,7 miliona euro, z czego 13,7 miliona euro będzie pochodzić z dofinansowania ze środków Funduszy Europejskich dla Lubelskiego 2021–2027, a 6 milionów będzie stanowić wkład własny z Budżetu Województwa Lubelskiego.

– Juliusz Osterwa świadomie budował w swoich zapiskach obraz kompleksu architektonicznego, który jest jednocześnie przygotowany na interaktywne wydarzenia publiczne oraz zawiera przestrzenie pozwalające na odosobnienie, refleksję i skupienie – tłumaczy Redbad Klynstra-Komarnicki, dyrektor Teatru Osterwy. – Po wykonaniu prac budowlanych Teatr powinien być jak bombonierka: tam, gdzie jego część jest objęta ochroną konserwatorską powinien być przywrócony do stanu największego możliwego „glamouru” z okresu otwarcia. W relacji do reszty kompleksu architektonicznego powinien jednocześnie funkcjonować jako wzięty w cudzysłów z szacunku dla tradycji, lecz doposażony nowoczesnymi i wymagalnymi funkcjonalnościami. Musi być Świątynią Teatru – miejscem rozwoju duchowego, społecznego i integracji tożsamości lokalnej.

Przykładem ma być kontrast sceny teatralnej i widowni, czyli tego co zabytkowe, z tym co no-

woczesne (w sensie możliwości scenicznych). Ale tych kontrastów ma być więcej, bo wystrój wyremontowanego teatru ma się opierać na przeciwstawieniach: współczesne – klasyczne; indywidualne – wspólnotowe, zewnętrzne – wewnętrzne, przeszłość – przyszłość oraz codzienność – odświętność.

Pierwszym krokiem w stronę zmian było ogłoszenie konkursu na koncepcję architektoniczną, na który wpłynęły trzy propozycje. Koncepcję, która zajęła pierwsze miejsce przygotowało AMC – Andrzej M. Chołdzyński – sp. k. Jej twórcy zaproponowali dokończenie zabudowania terenu teatru od strony ulicy Kapucyńskiej, planowane jeszcze w XIX wieku przez jego architekta. W projekcie pojawia się też wiele zieleni.

– Planujemy wytyczenie gabarytu foyer sali filharmonii jako rezolutnie monumentalnej elewacji dopełnionej ogrodem w wirydarzu widokowo otwartym na ulicę Kapucyńską i Krakowskie Przedmieście. Monumentalne drzewo o pięknej sylwecie wypełnia ten ogród – wirydarz otoczony wewnętrznymi kładkami – pomostami, które ze

swych dwóch poziomów ponad parterem pozwalają na kontemplacyjną lub medytacyjną przechadzkę wśród korony drzewa z jednoczesnymi widokami na miasto – piszą twórcy zwycięskiego projektu. Dodają, że zgodnie z historyczną tradycją XIX-wiecznego Lublina, dokończona powinna zostać zabudowa pierzeja ulicy Peowiaków. Na terenie teatru od tamtej strony ma powstać wypełniony pomnikowymi drzewami ogród na wzór ogrodu klasztorowego. Ma być też ogród dachowy.

– Wszystkie te piętra, w tym ogród dachowy, mają widok na drzewa ogrodu Dziedzińca Kontemplacji i Medytacji, do którego z każdego piętra, w tym dachowego, aktorzy i pracownicy teatru mają swobodny dostęp we wszystkich porach roku poprzez pomosty spacerowe położone wśród koron drzew. W naturalny sposób tworzy się tutaj przestrzeń odpoczynku, refleksji, kontemplacji i medytacji – tłumaczą twórcy.

Od strony ulicy Peowiaków ochronę akustyczną ogrodu zapewniająca mu ciszę oraz niezbędną intymność stanowić ma szklana elewacja znajdująca się kilka metrów nad ziemią. ▶

Członkowie komisji konkursowej Teatru im. Juliusza Osterwy podkreślają, że zwycięski projekt będzie wymagał pewnych modyfikacji na etapie prac projektowych. Konieczne będzie m.in. przemyślenie lokalizacji miejsc parkingowych oraz sposobów opracowania architektury wewnątrz dziedzińca od strony ulicy Peowiaków, a także zaprojektowanie ergonomicznej drogi aktora na

scenę. Zakończenie prac projektowych planowane jest do końca 2024 roku. Roboty budowlane mają być prowadzone w latach 2025–2027. ■

oprac. Ask

Fot. wizualizacje AMC – Andrzej M. Chóldziński
– sp. k./ materiały prasowe
Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie (4)

Harmonogram bezpłatnych stacjonarnych szkoleń branżowych dla czynnych członków LOIB w I półroczu 2024 roku

Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze potwierdzanie planowanego uczestnictwa w szkoleniach e-mailem a.koralewski@lub.piib.org.pl. Możliwe jest uczestnictwo w dowolnej liczbie szkoleń z różnych branż. Serdecznie zapraszamy.

HARMONOGRAM SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LUBELSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W I PÓŁROCZU 2024

GODZINA I RODZAJ SZKOLENIA	TEMATYKA SZKOLENIA	DATA I MIJESCE SZKOLENIA	BRANŻA
10.00 – 15.00 STACJONARNE	Nienależyte wykonanie obowiązku, a nie-dbałe wykonanie obowiązku, jako podstawa odpowiedzialności inżyniera budownictwa w postępowaniu: – zawodowym, – dyscyplinarnym, – cywilnym. Prowadzący – mgr Wojciech Boryc, radca prawny LOIB.	22 kwietnia 2024 LUBLIN, biuro LOIB ul. Bursaki 19, parter, sala 3 <hr/> 23 kwietnia 2024 CHEŁM, Chełmska Biblioteka Publiczna w Chełmie ul. Partyzantów 40 Galeria NOVA, I p. <hr/> 24 kwietnia 2024 Biała Podlaska, BWIK ul. Narutowicza 35A parter, sala konferenc. <hr/> 25 kwietnia 2024 ZAMOŚĆ, LUW – Delegatura w Zamościu ul. Partyzantów 3 parter, sala konferenc. <hr/> 26 kwietnia 2024 PUŁAWY, Hotel "IZABELLA" ul. Lubelska 1, parter, sala konferenc.	Wielobranżowe

<p>10.00 – 15.00 STACJONARNE</p>	<p>Renowacja i uszczelnianie cokołów w istniejących obiektach budowlanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cokoł w budynku – funkcje, materiały, budowa, rodzaje; - przyczyny powstawania uszkodzeń, - efekty błędnie wykonanych napraw i uszczelnień, ich wpływ na trwałość konstrukcji, - diagnostyka i ocena uszkodzeń, - dobór właściwych rozwiązań, - warunki i prawidłowy przebieg prac renowacyjnych, - przykłady realizacji, omówienie szczegółów zastosowanych rozwiązań. <p>Prowadzący – Krzysztof Knop, kierownik działu technicznego Schomburg Polska.</p>	<p>24 maja 2024 LUBLIN, biuro LOIB ul. Bursaki 19, parter, sala 3</p>	<p>Ogólnobudowlana</p>
<p>10.00 – 15.00 STACJONARNE</p>	<p>Przemysłowe magazyny energii – kluczowe aspekty projektowania i eksploatacji.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Technologie ogniw lit-ion wykorzystywane w magazynowaniu energii – porównanie kluczowych parametrów. 2. Rekomendowane zakresy eksploatacji ogniw lit-ion. Proces starzenia się ogniw lit-ion – studium przypadku. 4 Budowa oraz zasada działania systemu BMS na przykładzie szafy przemysłowej 80 kWh, 770 V. 5. Budowa przemysłowego magazynu energii na przykładzie kontenera TFK PowerPak 350 kVA 600 kWh. 6. Tor przekształtnikowy mocy – definicje, parametry i certyfikaty. 7. Przekształtniki generacji 4 z niezależnym sterowaniem mocą każdej z faz. 8. Magazyny energii w układzie transformatorowym, przewagi nad układem bez transformatora separacyjnego. 9. Praca równoległa magazynów energii – układ klaster. <p>Prowadzący – dr hab. inż Dariusz Zieliński, Politechnika Lubelska.</p>	<p>4 kwietnia 2024 LUBLIN, biuro LOIB ul. Bursaki 19, parter, sala 3</p>	<p>Elektryczna Telekomunikacyjna</p>
<p>10.00 – 15.00 STACJONARNE</p>	<p>Rozporządzenie w sprawie warunków techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Porównanie najważniejszych zmian pomiędzy „starym” Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, a obowiązującym (Dz.U.2022.1518). 2. Przegląd znowelizowanych przepisów dotyczących projektowania, budowy i utrzymania dróg publicznych wraz z komentarzem odnoszącym się do stanu dotychczasowego i potrzeb praktycznych z dziedziny zarządzania drogami publicznymi. 3. Odniesienia do wytycznych rekomendowanych dotyczących dróg publicznych. <p>Prowadzący – dr inż. Michał Jukowski, Politechnika Lubelska.</p>	<p>10 maja 2024 LUBLIN, biuro LOIB ul. Bursaki 19, parter, sala 3</p>	<p>Drogowa</p>

Uprawnienia budowlane w zawodach związanych z budową infrastruktury hydrotechnicznej i melioracji wodnych

Inż. Jerzy Kamiński, sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

Pierwszą część tekstu opublikowaliśmy w „Lubelskim Inżynierze Budownictwa” 4/2023. Dziś zapraszamy do lektury kontynuacji.

W wyniku kolejnych nowelizacji przepisów rozporządzenia z dnia 19 września 2003 r. (Dz. U. Nr 175, poz. 1704) przedmiotowy zapis uległ istotnej zmianie, która polegała na rezygnacji z zastrzeżenia, że ograniczenie w zakresie obiektów budowlanych gospodarki wodnej i obiektów budowlanych melioracji wodnych nie dotyczy osób legitymujących się wykształceniem wyższym na kierunku inżynierii środowiska. W wyniku przedmiotowej zmiany wszystkie osoby uzyskujące uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie do kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, bez względu na posiadane wykształcenie, z mocy prawa uzyskiwały upoważnienie do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie obiektów budowlanych gospodarki wodnej i obiektów budowlanych melioracji wodnych bez ograniczeń.

Przepisy powyższe nie wydzielały problematyki hydrologicznej (obliczeń i dokumentacji hydrologicznej). Nie regulowała tej kwestii także obowiązująca w tym czasie ustawa – Prawo wodne. Przepisy prawa budowlanego i wodnego nie zawierały obowiązku posiadania szczególnych kwalifikacji do wykonywania obliczeń, czy też dokumentacji hydrologicznych. Oznacza to, że osoby które uzyskały uprawnienia dotyczące projektowania w zakresie budowli melioracji wodnych lub ujęć wód mogą w tym zakresie wykonywać obliczenia hy-

drologiczne niezbędne do przygotowania odpowiedniego projektu, jaki umożliwi zakres posiadanych uprawnień budowlanych.

Dopiero zgodnie z przepisem art. 2 ust 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.) „Dokumentacje hydrologiczne, stanowiące podstawę do projektowania i planowania w zakresie budownictwa wodnego, ochrony przed powodzią i zapobiegania skutkom suszy oraz zarządzania zasobami śródlądowych wód powierzchniowych, w tym wykonywania decyzji administracyjnych, mogą być wykonywane tylko przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje”.

Z mocy upoważnienia ustawowego (art. 2 ust. 4 – Prawa wodnego) wydane zostało rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie kwalifikacji ogólnych i zawodowych wy-

maganych od osób wykonujących dokumentację hydrologiczną (Dz. U. Nr 43, poz. 406).

Uprawnienia budowlane (§ 6) do wykonywania pracy na stanowisku majstra budowlanego i kierowania w powierzonym zakresie robotami budowlanymi stanowiły podstawę do wykonywania tych czynności w zakresie objętym rzemiosłem określonym w dyplomie mistrza.

Do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Pb wprowadzone zostały zmiany wynikające z art. 59 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42) obowiązujące w odniesieniu do Izby Inżynierów Budownictwa od dnia 27 grudnia 2002 r. odnośnie właściwości organów uprawnionych do wydawania decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych. Według nowych przepisów od 1 stycznia 2003 r. właściwymi do wydawania uprawnień były organy samorządu zawodowego, tj. okręgowe komisje kwalifikacyjne izb. Przepisy uzależniły prawo wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie od członkostwa we właściwej Izbie poprzez **wpis na listę członków** potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.

Kolejna nowelizacja ustawy Prawo budowlane, mająca wpływ na zakres nadawanych uprawnień budowlanych dokonana została przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane (Dz. U. Nr 93, poz. 888). Weszła w życie 31 maja 2004 r.

Powyższa nowelizacja ustawy, art. 14 ust. 3 pkt 5 Pb uchyliła dotychczasowe wymagania uzyska-

nia uprawnień do wykonywania pracy na stanowisku majstra budowlanego. Jednocześnie w art. 12 Pb wprowadziła dodatkowo ust. 8 zgodnie, z którym „do kierowania robotami budowlanymi w powierzonym zakresie, z wyjątkiem robót przy obiektach zabytkowych, uprawnione są osoby posiadające zgodnie z przepisami o rzemiosle, dyplom mistrza w odpowiednim zawodzie budowlanym”.

Następna, poważna w skutkach **nowelizacja ustawy Pb** mająca wpływ na zakres nadawanych uprawnień budowlanych, dokonana została ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163, poz. 1364) weszła w życie 26 września 2005 r., a część przepisów 1 stycznia 2006 r. Spowodowała konieczność uchwalenia nowego aktu wykonawczego, którym było obowiązujące od 3 lipca 2005 r. rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. (Dz. U. Nr 96, poz. 817) oraz obowiązujące od 31 maja 2006 r. rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 83, poz. 578 z późn. zm.). Przepisy rozporządzeń powróciły do pierwotnej zasady, iż ograniczenia uprawnień w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, uzyskane przez osoby legitymujące się wykształceniem wyższym na kierunku inżynierii środowiska, nie dotyczą obiektów budowlanych gospodarki wodnej i obiektów budowlanych melioracji wodnych (§ 17 ust. 3).

Zatem osoby legitymujące się wykształceniem wyższym zdobytym na kierunku inżynierii środowiska uzyskujące uprawnienia w specjalności ▶

konstrukcyjno-budowlanej w ograniczonym zakresie upoważnione są jednocześnie do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie budowli hydrotechnicznych oraz obiektów budowlanych melioracji wodnych bez ograniczeń.

Wprowadzone zmiany dotknęły bardzo osoby z tytułem inżyniera, albowiem od tego czasu inżynierowie mogli uzyskać tylko uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie. Pozbawiono również możliwości uzyskania uprawnień osoby posiadające tytuł technika budowlanego. Ponadto uchylony został dotychczasowy przepis art. 12 ust. 8 Pb. Ustawodawca uznał, że osoby posiadające dyplom mistrza nie wykonują samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, nie podlegają więc rygorom ustawy Pb. Wobec powyższego osoby te nie musiały ubiegać się o nadanie uprawnień budowlanych i nie musiały być członkami okręgowych izb inżynierów budownictwa. Funkcję majstra budowlanego mogły wykonywać w zakresie objętym rzemiosłem określonym w dyplomie mistrza.

Dopiero ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. z 2014 r., poz. 768), potocznie zwana „ustawą deregulacyjną”, wprowadziła zmiany w ustawie Pb, w wyniku czego od 10 sierpnia 2014 r. przywrócono możliwość uzyskania uprawnień budowlanych do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń osobom z tytułem inżyniera oraz możliwość uzyskania uprawnień przez techników budownictwa, a tak-

że w niektórych specjalnościach mistrzom branży budowlanej.

Powyższa zmiana spowodowała konieczność wydania nowego aktu wykonawczego na podstawie art. 16 ustawy Pb. Aktem tym było rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1278), które weszło w życie 25 września 2014 r. W konsekwencji powyższego utraciło moc rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r.

Zmienił się też katalog specjalności i specjalizacji, dodana została **specjalność inżynierska-hydropolowa**.

Załącznik nr 4 określał specjalizacje techniczno-budowlane w ramach powyższej specjalności jako:

- śródlądowe budowle hydrotechniczne,
- morskie budowle hydrotechniczne,
- obiekty budowlane oczyszczalni wody i ścieków,
- melioracje wodne.

Rozporządzenie z dnia 11 września 2014 r. określało zakres uprawnień związanych z infrastrukturą hydrotechniczną.

§ 10. Uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie tej specjalności.

§ 13 ust. 10. Uprawnienia budowlane w specjalności **inżynierskiej hydrotechnicznej bez ogra-**

niczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie morskich budowli hydrotechnicznych oraz budowli hydrotechnicznych tymczasowych i stałych, w rozumieniu przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie oraz przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie.

§ 13 ust. 11 Uprawnienia budowlane w specjalności **inżynierskiej hydrotechnicznej w ograniczonym zakresie** uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowli hydrotechnicznych IV klasy ważności, a w przypadku budowli morskich IV klasy chronionego obszaru, w rozumieniu przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie, oraz przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie.

Zgodnie z **§ 15** uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie, dla osób posiadających tytuł zawodowy mistrza, stanowią podstawę do wykonywania czynności wyłącznie w zakresie objętym danym rzemiosłem w odniesieniu do obiektów budowlanych o kubaturze do 1000 m³.

Zmieniło się również podejście prawodawcy, co do kwalifikacji kierunku studiów jako odpowiednie bądź pokrewne. Wykaz wykształcenia odpowiedniego i pokrewnego dla poszczególnych specjalności określał enumeratywnie załącznik nr 2 do rozporządzenia. Wykaz zawodów związanych z budownictwem określał załącznik nr 3.

Jednakże zmiany, jakie zostały wprowadzone, obejmują również warunki w zakresie praktyki zawodowej – sposobu jej dokumentowania oraz zmiany, które drastycznie skróciły okres wymaganej praktyki zawodowej. Wybór uprawnień uzależniony był od długości odbytej praktyki zawodowej. W przypadku odbycia trzyletniej praktyki inżynier mógł ubiegać się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń, natomiast w przypadku odbycia półtorarocznej praktyki mógł ubiegać się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie.

Ponadto w ww. rozporządzeniu wprowadzono inne formy praktyk zawodowych, jakie mogą być zaliczone do uzyskania uprawnień budowlanych. Do praktyki na budowie zaliczano również:

- wykonywanie czynności inspekcyjno-kontrolnych w organach nadzoru budowlanego,

Kalendarz wydarzeń LOIB w 2024 roku

» Planowane terminy posiedzeń Okręgowej Rady LOIB (wtorki godz. 14.00–16.00)

- 19 marca 2024 r.
- 11 czerwca 2024 r.
- 24 września 2024 r.
- 13 grudnia 2024 r.

» Planowane terminy posiedzeń Prezydium Okręgowej Rady LOIB w 2024 r. (wtorki godz. 14.00–16.00)

- 5 marca 2024 r.
- 21 maja 2024 r.
- 3 września 2024 r.
- 22 października 2024 r.
- 26 listopada 2024 r.

» XXIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIB 12 kwietnia 2024 r.

» XXIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB 14–15 czerwca 2024 r.

» Festyn z okazji Dnia Dziecka (w godz. 11.00–15.00)

- w Lublinie, w Chełmie, w Zamościu: 1 czerwca,
- w Białej Podlaskiej: 15 czerwca

» Piknik członków LOIB 7 września 2024 r.

» Uroczyste spotkanie członków LOIB z okazji Dnia Budowlanych 28 września 2024 r.

- pracę w organach administracji rządowej albo jednostkach samorządu terytorialnego realizujących zadania zarządcy drogi publicznej,
- pracę u zarządcy infrastruktury kolejowej lub w podmiocie odpowiedzialnym za utrzymanie infrastruktury kolejowej we właściwym stanie technicznym.

Warto też zaznaczyć, że rozporządzenie wprowadziło spore zmiany w zakresie dokumentowania ►

praktyki zawodowej. Mianowicie zrezygnowano z dotychczasowego obowiązku prowadzenia książki praktyk i zastąpiono go oświadczeniem (wydanym pod odpowiedzialnością karną) podpisanym przez osobę, pod kierunkiem której odbywane są praktyki. Do oświadczenia kierujący praktyką miał obowiązek załączenia zbiorczego zestawienia odbytej praktyki zawodowej oraz kopię swoich uprawnień budowlanych i zaświadczenia o przynależności do izby samorządu zawodowego.

Przywołany na wstępie art. 16 Pb był przedmiotem skargi do Trybunału Konstytucyjnego (w skrócie TK) w zakresie w jakim upoważniał ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem do spraw szkolnictwa wyższego do określenia ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych. Zakres wniosku został ograniczony do spraw związanych z zasadami nadawania uprawnień budowlanych i dotyczył zbadania zgodności przepisów Pb oraz przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

W wyroku K 39/15 z 17 lutego 2018 r. TK orzekł, że art. 16 pkt 3 Pb w zakresie, w jakim upoważnia właściwego ministra do określenia „ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych” oraz nie zawiera w tym zakresie wytycznych do treści rozporządzenia, ani nie określa czynności, które mogą wykonywać osoby posiadające uprawnienia bez ograniczeń i w ograniczonym zakresie, jest niezgodny z art. 65 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Jak orzekł TK, ograniczenie uprawnień budowlanych, jako ograniczenie konstytucyjnej wolności wykonywania zawodu, może nastąpić wyłącznie w ustawie. Wobec powyższego przywołane wyżej przepisy muszą ulec zmianie. Jednocześnie TK orzekł, iż przepis art. 16 pkt 3 Pb traci moc obowiązującą z upływem dwunastu miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw RP, czyli z dniem 12 lutego 2019 r.

Jako wykonanie wyroku TK (sygn. akt K 39/15), dnia 30 kwietnia 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r., poz. 695). Powyższa zmiana spowodowała konieczność wydania nowego aktu wykonawczego. Aktem tym było rozporządzenie Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 6 maja 2019 r. w sprawie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2019 r., poz. 831), które weszło w życie 7 maja 2019 r. W konsekwencji powyższego utraciło moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1278). Rozporządzenie z 2019 r. ma obecnie jedynie charakter techniczny, określający zasady nadawania uprawnień budowlanych.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 14 ust. 1 zmiennej ustawy Pb (Dz. U. z 2019 r., poz. 695) od dnia 30 kwietnia 2019 r. określenie zakresu uprawnień budowlanych **przeniesiono z uchylonego rozporządzenia do ustawy**.

Tekst jednolity ustawy Prawo budowlane ogłoszono w Dz. U. z 2019 r., poz. 1186.

W **art. 15a** określono zakres uprawnień budowlanych.

art. 15a ust. 1. Uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie tej specjalności.

art. 15a ust. 15. Uprawnienia budowlane w specjalności **inżynierskiej hydrotechnicznej bez ograniczeń** uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie morskich budowli hydrotechnicznych oraz budowli hydrotechnicznych tymczasowych i stałych, w rozumieniu przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie oraz przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie.

§ 15a ust. 16. Uprawnienia budowlane w specjalności **inżynierskiej hydrotechnicznej w ograniczonym zakresie** uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowli hydrotechnicznych IV klasy ważności, a w przypadku budowli morskich IV klasy chronionego obszaru, w rozumieniu przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie, oraz przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie.

art. 15a ust. 24. Uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie dla osób posiadających tytuł zawodu mistrza, stanowią podstawę do wykonywania czynności wyłącznie w zakresie objętym danym rzemiosłem w odniesieniu do obiektów budowlanych o kubaturze do 1000m³.

W świetle art. 104 Pb „osoby, które, przed dniem wejścia w życie ustawy, uzyskały uprawnienia budowlane lub stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, zachowują uprawnienia do pełnienia tych funkcji w dotychczasowym zakresie”.

Zgodnie z ogólną zasadą trwałości decyzji administracyjnych i ochroną praw nabytych, gdy decyzje wydane w konkretnym stanie prawnym stały się ostateczne, obowiązują w zakresie w jakim zostały nadane i późniejsze zmiany prawne nie mają wpływu na ich treść i zakres. Nowe przepisy nie mogą więc w żaden sposób odbierać ani ograniczać nadanych już uprawnień ani zmieniać ich zakresu.

Jak wynika z art. 12 ust. 1 pkt 4 ustawy Pb samodzielną funkcją techniczną w budownictwie jest wykonywanie nadzoru inwestorskiego. Inspektorem nadzoru inwestorskiego może być osoba po-

siadająca odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową dostosowaną do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną funkcją stwierdzoną decyzją zwaną „uprawnieniami budowlanymi” (bez ograniczeń, jak i w ograniczonym zakresie).

Inspektor nadzoru inwestorskiego zgodnie z art. 17 pkt 2 ustawy Pb jest pełnoprawnym uczestnikiem procesu budowlanego zastępującym inwestora na placu budowy. Jego ustanowienie jest:

- fakultatywne – na podstawie art. 18 ust. 2 Pb,
- obligatoryjne – jeżeli wynika to z decyzji o pozwoleniu na budowę, w przypadkach uzasadnionych wysokim stopniem skomplikowania obiektu lub robót budowlanych bądź przewidywanym wpływem na środowisko (art. 19 ust. 1 Pb).

Rodzaje obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego określają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. (Dz. U. Nr 138, poz. 1554).

Prawa i podstawowe obowiązki inspektora nadzoru zostały określone w art. 25 i 26 Pb. Przy czym łączenie funkcji kierownika budowy (kierownika robót budowlanych) i inspektora nadzoru inwestorskiego nie jest dopuszczalne (art. 24 Pb). Ta sama osoba nie może pełnić obydwu funkcji (konflikt interesów).

Ponadto uprawnienia budowlane do projektowania jak i kierowania robotami budowlanymi zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy Pb stanowią podstawę do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie polegającej na sprawowaniu kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych. W ramach sprawowania powyższej kontroli osoba uprawniona dokonuje oceny stanu technicznego obiektu budowlanego.

Osoby posiadające stosowne uprawnienia w ograniczonym zakresie mogą przeprowadzać powyższe kontrole wyłącznie w obiektach wchodzących w zakres tych uprawnień. ■

Fot. zdjęcia ilustracyjne/Pixabay

Dzieci będą świętowały!

Wiosna dopiero się zaczyna, a nam już w głowie czerwiec. Po sukcesie ubiegłorocznych spotkań z okazji Dnia Dziecka, podobne imprezy odbędą się także w tym roku. Zapisy ruszą lada moment.

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w tym roku, po raz pierwszy, zorganizowała festyny z okazji Dnia Dziecka. W zabawach brały udział dzieci i wnuki naszych członków. Ponieważ pomysł na czerwcowe spotkanie podpowiedzieli nam członkowie LOIIB, powinniśmy spodziewać się dużego zainteresowania. Ale frekwencja przerosła nawet najśmielsze oczekiwania! Właściwie nie powinniśmy się dziwić, bo nie znamy małego ani dużego dziecka, które nie byłoby zainteresowane strzelaniem z łuku, układaniem klocków, grami i zabawami z nagrodami, malowaniem buziek, balonami i szaleństwem na dmuchałkach. Nie znamy też nikogo, kto oparłby się wacie cukrowej i smakotykom z grilla!

Dlatego w tym roku chcemy powtórzyć ten sukces i bawić się więcej! Tym razem festyny będą trwały o godzinę dłużej, czyli w godz. 11-15. Festyny z okazji Dnia Dziecka odbędą się:

- w **Lublinie** (na terenie Ośrodka Słoneczny Wrotków przy ul. Osmolickiej 13, wejście od strony ścieżki rowerowej) 1 czerwca,
- w **Chelmie** (na terenie Amfiteatru „Kumowa Dolina przy ul. Podgórze 47) 1 czerwca,
- w **Zamościu** (na terenie Ośrodka Wypoczynkowego „Duet” przy ul. Królowej Jadwigi 14) 1 czerwca,
- w **Białej Podlaskiej** (na terenie Białskich Wodociągów i Kanalizacji „Wodopólko” przy ul. Narutowicza 35A) 15 czerwca.

Liczba miejsc ograniczona!

Zapisy przyjmujemy do 20 maja włącznie (zabawy w Lublinie, Chelmie i Zamościu) oraz do 3 czerwca (zabawa w Białej Podlaskiej). W zgłoszeniu przesłanym na adres a.kasperska@lub.piib.org.pl wystarczy podać swoje **imię, nazwisko, numer członkowski oraz miasto**, w którym będziemy się bawić. Konieczne jest też wskazanie wszystkich uczestników, których zabierzemy ze sobą na festyn (**imię, nazwisko, stopień pokrewieństwa, a w odniesieniu do dzieci także wiek – poniżej lub powyżej 3 lat**). Informacje te są niezbędne do zawarcia ubezpieczenia z tytułu NNW.

Koszt uczestnictwa w Festynie wynosi 30 zł za każdą osobę dorosłą i dziecko, przy czym dzieci do 3 roku życia otrzymują wstęp bezpłatny (brak posiłku i wody). Na wpłaty (numer konta 36 1240 5497 1111 0000 5010 192) czekamy odpowiednio do 20 maja i 3 czerwca. W tytule przelewu prosimy o podanie **imienia, nazwiska, numeru członkowskiego, miasta i łącznej liczby zgłaszanych osób**.

Przyjdźcie i bawcie się z dziećmi i jak dzieci!

oprac. ask

Tak bawiliśmy się w ubiegłym roku

